

Марина Москаленко | Maryna Moskalenko
Украйна | Ukraine

„В очакане на | Waiting For”
Инсталация | Installation

“Отромната сграда на Депото не е в действие от около 15 години. Но никога не е затворила напълно. Все още има няколко души, които заемат работни места тук. Използвайки техните стари лични гардеробчета искам да намеря връзка с тези хора. Тези гардероби са техен символ. А светлината вътре в тях означава, че Депото все още е готово да се прероди.”

“The huge Depo Building has not worked for about 15 years. But it never really shut down for good. There are a few people from the staff who still have working places here. By using old personal wardrobes I want to make a connection with these people. These wardrobes become these workers’ symbol. And the light coming from inside them means that the Depo is ready to be reborn.”

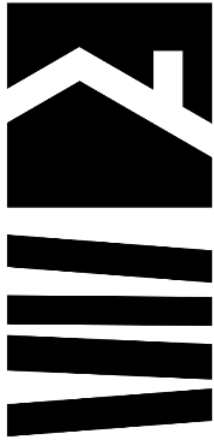
Марина Москаленко | Maryna Moskalenko
Украина | Ukraine

“Наблюдавайки настоящето | Observing the present”
Инсталация | Installation

Настоящето – е част от времева линия състояща се от събития, които протичат в момента. И този момент е толкова кратък, че не можем да разпознаем кога е настоящето, кога то вече е в миналото и кога ще бъде в бъдещето. Настоящето се изменя с всяка секунда. Настоящето е неуловима част от времето - тясно пространство между миналото и бъдещото, което ние можем само да наблюдаваме, и което никога няма да настъпи.

Настоящее — часть линии времени, состоящая из событий, которые происходят в данный момент, то есть определенная область пространства-времени. Эта область настолько коротка, что невозможно точно определить, где это самое настоящее, а где уже прошлое, или где начинается будущее. Настоящее меняется каждую долю секунды. Настоящее – это неуловимый момент времени – узкая щель между прошлым и будущим, за которым можно попробовать лишь наблюдать, которое так никогда и не наступает.

The Present – is a part of timeline that consists of events which are happening at the moment. And this moment is so short that it is impossible to recognize when the present is, when it has already gone in the past, or when it is going to be future. The present changes every split second. The present is an elusive moment of time – a narrow gap between past and future, which one can only observe; a moment that will never come.

Пиер Тардиф | Pierre Tardif
Франция | France

„Вибрации на Черепа | Skull Vibrations“
Звукова инсталация | Sound installation

Потопи се в експерименталния електронен жанр „индустриална“ музика в истински индустриална атмосфера. „BELA“, хардуер за аудио и сензорна обработка, е вграден в череп на овца, създавайки абсолютно единствен по рода си „музикален“ инструмент. Деликатните вибрации, които се получават при всяко докосване на която и да е част от повърхността на черепа, ще минат през процесор, за създаване на лайв аудио пърформанс. Публиката получава тактилно преживяване, което отключва аудио и визуално въздействие: за да се роди звук, първо трябва да има допир; погледът пък изследва заобикалящата индустриална среда, интериора на бивше влаково депо. Трите сетива се сливат в една уникална интерактивна среща на многопластови звукови пейзажи.

Experience the experimental electronic genre of 'concrete' music, within an industrial, concrete landscape. Using the BELA shield – hardware for sound processing electronics - embedded into a sheep skull, a one-of-a-kind custom-made instrument is created. When any part of the surface of the skull is touched by the visitor, nuanced vibrations are generated, which are then processed to render a unique live audio response. The tactile experience of touching the natural sculptural forms of the skull to unlock its distinct aural language, coupled with the audio and visual impact of the robust industrial surrounds, coalesce towards a unique interactive encounter of multi-layered soundscapes.

Серена Чокър | Serena Chalker Австралия | Australia

Работата на Серена се простира над танц, аудио/ текст, театър, инсталации и интервенции. Тази серия от нови работи изследва възможността за повторно обитаване и пре-образуване на историята на Депо Подуяне, следвайки човешките следи из сградата. Тези творби изтъкват невидимия труд на тези хора, трудили се в Депото, както и преходния характер на нашата връзка с мястото. В пространствата, които западат или са били преустановени, тези творби пре-живяват спомените, които ехтят из сградата.

Serena's practice draws from dance, audio/text, theatre, installation and intervention. This series of new works examines the possibilities of re-inhabiting and re-imagining the history of Depo Poduyane, connecting with the humanness within the building. These works highlight the invisible labour of those that worked in the depot, and transient nature of our connection to place. In these spaces that have decayed or been re-purposed, these works re-live the memories that echo within the walls of the building.

Серена Чокър | Serena Chalker Австралия | Australia

“Из наредените слоеве
От пот и прах
И от часовете изгубено време
Които хранят къркорешия град
Ехтеж звъни
Между безшумни стени
Прекъсван от песен на птица
Единствените следи от крехко съществуване

Кухата черупка,
Тежка, вкочанена

Почувствай бащите и братята и
Сестрите и любовите
Изгубените души
Парализирани
Чакащи да бъдат пренасочени в настоящето

Натрошени, ръждиви останки
Едно равновесие от нестабилно непостоянство
Където дори стомана бива разбита
Далеч от очите навън

Колко деликатни са бетонните греди
Провесени на замираща светлина
където се мъчихме долу
тежката ръка крепяща ни за нашата цел

Сега, замразен мехур
Пробит от хрипа
На света, който е продължил нататък и без него
И нататък
И нататък
И нататък
Докато спомените се размиват
С ускоряващото се минало
в историята са изстреляни.

Ние сме предадени
На времето
За да бъдем приспани от заспалите
Безкраен сумрак
Разточителен
Докато всеки един от нас
Не е преустановен във пращен кувараж
Измежду крехки тръби

Но всеки удар на чука, всеки пирон
Всяко смазано колело,
Всяка кола движеща се, път отъпкан
Вибрира под повърхността
Слой подир слой, година подир година, час подир час
Изопачени от дистанцията
Докато всичко, което остане
Е ехо”

“Beneath the caked on layers
of sweat and dust
and hours of lost time
to feed the growling city
the echoes ring
between silent walls
punctuated by birdsong
the only remains of a fragile existence

The hollow shell
heavy, ossified.

Feel the fathers and brothers and
sisters and lovers
the lost souls
paralysed
waiting to be shunted into the present

Crumpled, rusty remains
an equilibrium of unstable impermanence
where even steel can shatter
away from outside eyes

How delicate the concrete beams
suspended in dying light
where we toiled beneath
the heavy hand pinning us to our purpose

Now, the frozen bubble
pierced by the roar
of a world that has moved on without it
and on
and on
and on
as the memories blur
into an accelerating past
fast-tracked into history

We are given over
to time
to be cradled by the sleepy
endless dusk
dissipating
until each one of us
is suspended between the dusty panes
and brittle pipes

But each strike of the hammer, each nail
each wheel polished
each car moved and path trudged
vibrates beneath the surface
layer upon layer, year upon year, hour upon hour
diluted through distance
until all that remains is an echo”

Харука Томацу | Haruka Tomatsu
Япония | Japan

“Пътуване към Танц, Танц към Пътуване | Journey to Dance, Dance to Journey”

Пърформънс и инсталация | Performance and installation

“Пътуване към Танц, Танц към Пътуване

Пътувайте, за да намерите Спомени от Танц.
Отивате на Пътешествие от Танц.
Танцът е, където са Спомените.”

”Journey to Dance , Dance to Journey

You are going to a journey to find Memories of Dance.
You are going on a Journey of Dance.
Dance is there as Memories .”

Можете да гледате видео материали от моите танцови инсталации в интернет чрез **QR- кода** долу.

Моля сами разгледайте някое видео.
Ще успеете да намерите Спомени от Танц.

You can watch some dance videos with my installations on internet from the **QR-code**.
Please check some Videos by yourself.
You would be able to find memories of Dance.

QR -код:

QR-code:

КАК РАБОТИ QR – КОДА:

Ако вече имате апликация за четене на QR кодове на телефона си, моля сканирайте кода до инсталацията ми.

Ако нямате апликация за четене на QR кодове, можете да намерите безплатната апликация "**QR-code reader**" в онлайн магазина за апликации.

ИЛИ можете да намерите всички мои видеа в YouTube на моя канал - "**WTAF2017 Haruka Tomatsu**". Моля потърсете тази дума - "**bench haruka**" и ще откриете и моето име **Харука Томацу. Haruka Tomatsu.**

HOW TO USE QR-code

If you have already **QR-code reader** in your phone, please scan the QR-code next to my installations.

If you **Don't have QR-code reader**, you can find a Free App "QR-code reader" from App store.

OR, You can find all videos on **YouTube** on my channel "WTAF2017 Haruka Tomatsu". please search this word "bench haruka". and you will find my name "Haruka Tomatsu.

YouTube channel "WTAF2017HarukaTomatsu"

URL:<https://www.youtube.com/channel/UCnUP-qjG5dW-r81NqiUGMSw>

QR-code

Марико Хори | Mariko Hori
Япония | Japan

„Съществуващо, и нещо, което да оставиш | Existing
and something to leave behind“

Инсталация | Installation

Материали:

Инсталация с въглени, мебели, стъкло и духа на Депото

Концепция:

В кой момент от времето едно място започва да има своя дух? Това, което не виждате чрез зрението си, но усещате като “атмосферата на мястото”, което има специфична “аура” е нещото, което само места съществували дълго време притежават. Това “усещане за съществуващото” е отвъд концептуалното значение и се състои от елементарни частици, направени от всичко намиращо се тук, включително части от нашите тела, които се разтварят във всеки един момент. По същия начин части от нашите спомени ще останат тук.

Medium :

installation with coals, furniture, glass and the spirit of depo

Concept :

What is the point in time when a site could start to have the spirit? This is what you don't really see by sight but you can feel the ‘atmospheric feeling’ which consists of a particular ‘aura’ or ‘atmosphere’ that only things which have existed for a long time have. This ‘sense of existence’ is something beyond conceptual meaning and consists of elementary particles which are made from everything being here including a part of our body which have been decomposed at any moment. Some parts of our memories would be left behind here in this way.